

Støtte til Den hellige Far

Brev fra msgr. dr. Christoph Bockamp, regionalvikar for Opus Dei i Tyskland, til Opus Deis medlemmer og venner.

25.02.2009

Mange av oss husker enda pave Benedikts preken ved hans embetstiltredelse 24. juni 2005. han opplevde svært tydelig oppdragets byrde, at den ”overskrider alle menneskelige evner”. Men han følte seg båret av de hellige og de troende. ”Jeg er ikke alene. Jeg trenger ikke

bære alene det som jeg i sannhet ikke skulle kunne bære alene. Skaren av Guds hellige beskytter, støtter og bærer meg. Og deres bønn, kjære venner, deres overbærenhet, deres kjærlighet, deres tro og deres håp følger meg.”

Ja, vi ber for paven. Alle katolikker har i dag en spesiell oppgave i å be for Den hellige far og gjøre oppofrelser for ham og hans medarbeidere. Vår grunnlegger, den hellige Josemaría, har skrevet: ”Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!” – alle, med Peter (altså med paven) til Jesus gjennom Maria! Dette lille, hjertelige bønnesukk kan vi be ofte i disse dager.

Den hellige far har alltid med hele sin kraft arbeidet for en forbedring av forholdet til og vennskapet med det jødiske folk. Jeg husker hans tale til delegasjonen fra International Jewish Committee on Interreligious

Consultations. En svært uttrykksfull og rørende gest var også hans besøk til Kölns synagoge under Verdensungdomsdagen 19. august 2005. Ved den anledningen sa han: ”I dette året 2005 minnes vi 60-årsdagen for befrielsen av de nasjonalsosialistiske konsentrasjonsleirene, der millioner av jøder – menn, kvinner og barn – ble drept i gasskamrene og brent til aske i krematoriene. Jeg gjør til mine egne ord det min ærverdige forgjenger skrev i anledning 60-årsdagen for befrielsen av Auschwitz og sier som den gang: ”Jeg bøyer mitt hode for alle dem som opplevde denne manifestasjon av *mysterium iniquitatis* (ondskapens hemmelighet). De fryktelige hendelsene som skjedde den gang må uavlatelig bli en påminnelse for samvittigheten om å avslutte konflikter og oppfordre til fred.” Den hellige far avsluttet med ordene: ”De voksne har ansvaret for at håpets

fakkel, som har blitt gitt til både jøder og kristne, gis videre til ungdommen, slik at det ondes makt aldri får herredømme igjen, og at de fremtidige generasjonene med Guds hjelp kan nå frem til en mer rettferdig og fredelig verden, der alle mennesker har samme sivile rettigheter.”

Helt i overensstemmelse med sin forgjenger har pave Benedikt XVI allerede i begynnelsen av sitt pontifikat klart og tydelig erklært hvor viktig Kirkens enhet er. Derfor ble det bare noen timer etter at han ble valgt til pave sagt: ”I begynnelsen av sitt embete i Kirken i Roma, som Peter badet med sitt blod, overtar hans nåværende etterfølger helt bevisst som høyeste prioritet oppdraget med å av alle krefter arbeide for alle Jesu disiplers fullstendige og synlige enhet. Det er hans streben, det er hans meget presserende forpliktelse. Han er klar

over at det ikke er nok å uttrykke oppriktige følelser. Det trengs konkrete handlinger, som griper tak i hjertet og ryster samvittigheten, slik at de leder til en indre omvendelse for alle, noe som er forutsetningen for hvert skritt mot ekumenikken.” (Første budskap til de stemmeberettigede kardinalene i Det sixtinske kapell, 20. april 2005)

Den hellige far går besluttsomt videre langs denne vei og lar ikke være å vise slike barmhjertige handlinger. Om de siden for de andre ”griper tak i hjertet”, ”ryster samvittigheten”, eller bare ”fører til en indre omvendelse”, er det dette håp vi i disse dager ber om. Men jeg tror at vi også i familie- og vennekretsen og blant kolleger har opplevd at en forsoning bare kan komme i stand hvis noen presser på og tar et sjenerøst skritt. Om og hvordan den andre oppfatter og forstår det, vet man naturligvis ikke.

At det bare handler om et første skritt er også klart. Stadig flere klare skritt må følge. Kölns erkebiskop, kardinal Joachim Meisner, har forklart de i dag ikke så helt tydelige sammenhengene slik: ”Den opphevede ekskommuniseringen gjør det mulig at de fire biskopene nå kan delta i Kirkens fellesskap som katolske lekfolk, men ikke som biskoper. Dermed har de igjen mulighet til å motta sakramentene. Dette ønsket rørte pavens hjerte. Den fortsatte suspenderingen som bare angår prester, forbyr dem å utøve enhver virksomhet som biskoper i Kirken. De kan verken koncelebrere ved messer eller dele ut sakramenter.”

Vi har sikkert i disse dager mange anledninger til å snakke om paven og uttrykke vår takknemlighet for hans tjeneste. Den som har mulighet til å gripe ordet i en offentlig sammenheng, burde gjøre det uten

frykt. Dette burde skje i et klima som fremmer dialog i gjensidig forståelse og som ikke vanskeliggjør den. Her er virkelig den hellige Josemarías råd på sin plass: ”Si det samme med et annet tonefall og uten vrede, så vil dine resonnement vinne i styrke, og fremfor alt vil du ikke forulempe Gud.” (Veien, nr. 8)

Vi er oppfordret av biskopene i Tyskland til å støtte Den hellige far så godt vi kan. Og det gjør vi gjerne!

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/sttte-til-den-hellige-far/> (19.03.2026)